

Dr. GARY CHAPMAN (n. 1938) este unul dintre cei mai renumiți consilieri din lume pe probleme de familie. De peste 35 de ani susține conferințe pe teme de mariaj și educație a copiilor în fața unui public numeros. El însuși căsătorit de peste 45 de ani cu Karolyn și tată a doi copii, oferă și ședințe private de consiliere maritală. Este realizatorul emisiunii radiofonice „A Love Language Minute“ și al matinalului de sâmbătă „Building Relationships with Dr. Gary Chapman“, ambele difuzate de peste 400 de posturi de radio din SUA.

Deține o diplomă de licență și una de masterat în antropologie de la Wheaton College și Wake Forest University. A susținut un doctorat la Southwestern Baptist Theological Seminary și a absolvit o serie de cursuri postuniversitare la University of North Carolina și la Duke University. Este pastor asociat în cadrul Calvary Baptist Church Winston-Salem, Carolina de Nord.

A publicat zeci de cărți, dintre care cele mai cunoscute sunt reunite în seria „5 Love Languages“. Devenită bestseller, seria s-a extins în timp ca tematică, astfel încât să întâmpine dificultățile a milioane de cititori, propunând soluții nu doar pentru cuplurile aflate în impas, ci și pentru persoanele singure, pentru adolescenți, copii și părinți.

De același autor, la Curtea Veche Publishing au apărut: *Cele cinci limbaje ale iubirii*; *Cele cinci limbaje ale iubirii (carte de colorat motivațională pentru adulți)*; *Cele cinci limbaje de iubire ale copiilor* (împreună cu Ross Campbell); *Cele cinci limbaje ale iubirii pentru adolescenți*; *Cele cinci limbaje ale iubirii pentru bărbați*; *Cele cinci limbaje ale scuzelor* (împreună cu Jennifer Thomas); *Dumnezeu vorbește limbajul iubirii tale*; *Iubirea ca mod de viață*; *Încă o șansă* și *Cum să-ți iubești partenerul când vrei să-l părăsești*.

GARY CHAPMAN

CĂSNICIA *mult* VISATĂ

Traducere din engleză de
BOGDAN GHIURCO

CUPRINS

<i>Mulțumiri</i>	9
<i>Introducere</i>	11
CAPITOLUL 1	
De ce se căsătoresc oamenii?	13
CAPITOLUL 2	
„De ce nu vor să se schimbe?“	20
CAPITOLUL 3	
Ce înseamnă cu adevărat dragostea?	43
CAPITOLUL 4	
„Ascultă-mă!“	62
CAPITOLUL 5	
Cum se împart responsabilitățile?	84
CAPITOLUL 6	
Decizii, decizii	100
CAPITOLUL 7	
„Vrei să spui că trebuie să-mi dau silința în timpul sexului?“	116

CAPITOLUL 8

Despărțirea de părinți și cinstirea lor 134

CAPITOLUL 9

Dragoste și bani 148

Epilog 167

Resurse 168

Mulțumiri

Le sunt recunoscător multor cupluri fiindcă mi-au îngăduit să pătrund în intimitatea vieților lor pentru o mai bună înțelegere și pentru găsirea unor metode mai eficiente de conectare. Mulți au auzit ideile prezentate aici în cadrul lecțiilor private și în micile sesiuni de grup și mi-au oferit sugestii practice, pe care le-am inclus, în mare parte, în structura acestei cărți. Le-am folosit poveștile, dar le-am schimbat numele pentru a le proteja intimitatea.

Îi sunt recunoscător Triciei Kube, asistenta mea administrativă, pentru ajutorul acordat nu doar în pregătirea manuscrisului, ci și pentru îndeplinirea sarcinilor de birou, fapt ce mi-a permis să gândesc și să scriu. Betsey Newenhuysse de la Moody Publishers merită toate aprecierile pentru că a parcurs textul inițial, a păstrat părțile bune și mi-a cerut material nou acolo unde se impunea. A făcut o treabă excelentă, îmbinând textul inițial cu cel nou.

Ar fi nedrept să nu-i amintesc pe cei care m-au ajutat vreme de atâția ani cu textul original, *Toward a Growing Marriage*: Melinda Powell, Ellie Shaw, Karen Dresser, Doris Manuel și soția mea, Karolyn. M-au ajutat cu toții, fără remunerație, pe mine, pe atunci doar un tânăr terapeut, în organizarea

Re Bineînțeles că, pentru reușita unei căsătorii, nu e suficient să fii creștin și „îndrăgostit“. În anii în care am lucrat ca terapeut, am văzut multe cupluri făcând trecerea de la „Totul este perfect!“ la „Nu îl/o mai suport“. Cum se face că speranțele unui cuplu se prăbușesc din înaltul cerului până pe fundul oceanului, adesea în doar câteva luni?

Este o lecție veche, însă una care trebuie învățată de fiecare generație: fericirea conjugală nu vine de la sine.

Din fericire, Dumnezeu nu ne-a lăsat fără sprijin. În Biblie, El ne spune cum să trăim. Ne arată cum să trăim prin harul lui Iisus. Iar soții și soțiile, fie că sunt proaspăt căsătoriți sau veterani cărunți ai mariajului, pot învăța și progresa cu ajutorul acestei înțelepciuni profunde, care a trecut testul timpului. Miile de cupluri cu care vorbesc și pe care le consiliesc confirmă valoarea acestor observații derivate din învățăturile biblice. Pe scurt, ele funcționează.

Desigur, simpla expunere intelectuală la adevăr dă roade modeste. Aplicarea practică a adevărului este cea realmente eficientă. Cu alte cuvinte, nu te limita la a citi aceste cuvinte, a încuviința și a spune: „Ai dreptate, dr. Chapman!“ Vă îndemn pe amândoi, soț și soție, să completați reflecțiile din secțiunea „E rândul tău“ de la finalul fiecărui capitol. Pe măsură ce citiți, cugetați și discutați ideile prezentate aici, cu rugăciune și nădejde, incredințându-vă din nou căsnicia lui Dumnezeu, cel care a creat-o – și care se îngrijește de căsnicia voastră în mod special.

redarea citatelor din Biblie s-au avut în vedere două traduceri: Dumitru Cornilescu, disponibilă online pe biblia.resursecrestine.ro, și ÎPS Bartolomeu Anania, EIBMO, București, 2018. (N. trad.)

CAPITOLUL 1

De ce se căsătoresc oamenii?

Înainte de a ne lansa într-o discuție despre *cum* putem face căsnicia să funcționeze, ar trebui, poate, să ne acordăm un lung răgaz pentru a ne întreba: „Care este scopul căsătoriei?“ Ce încercăm să realizăm prin căsătorie?

Dacă ai pune această întrebare unui grup de zece prieteni și i-ai ruga să-și noteze răspunsurile între patru ochi, câte răspunsuri diferite crezi că ai primi? Iată câteva primite de mine atât de la persoane singure, cât și căsătorite:

- Sex
- Companie
- Dragoste
- Pentru a asigura copiilor un cămin
- Recunoaștere socială
- Avantaje economice
- Siguranță

Dezbaterile actuale, purtate la nivel național cu privire la sensul căsătoriei, au adus aceste întrebări în prim-plan. Unii proclamă: „Dar poți avea toate aceste lucruri fără căsătorie!“ Nu trebuie să fii căsătorit pentru a întreține relații sexuale – societatea noastră a tranșat chestiunea asta cu zeci de ani în

urmă: Într-o epocă în care, potrivit ultimului recensământ, jumătate dintre gospodării sunt ocupate de celibatari, căsătoria nu mai garantează recunoașterea socială sau avantaje economice. Concubinajul este în creștere. Cum rămâne cu dragostea, siguranța, compania și asigurarea unui cămin pentru copii? Oare nu pot fi toate acestea asigurate într-o anumită măsură fără căsătorie? Atunci de ce ne căsătorim?

Pentru a da un răspuns cuprinzător acestor întrebări, trebuie să privim prin ochii credinței, căutând înțelepciunea lui Dumnezeu. În Biblie, ni se arată un tablou foarte diferit. Începând cu *Geneza*, prima carte din Biblie, unde întâlnim povestea creației, descoperim că ideea lui Dumnezeu despre căsătorie este cea mai profundă contopire posibilă a două vieți, într-o unitate care să satisfacă individual ambii parteneri și să-L slujească în cel mai înalt mod pe Dumnezeu.

Companie și devotament

Oamenii tânjesc după companie. Suntem ființe sociale. Dumnezeu Însuși I-a spus lui Adam: „Nu este bine ca omul să fie singur“ (*Geneza 2:18*). Vă reamintesc că această observație a venit înainte de căderea oamenilor în păcat și că omul beneficia încă de tovarășia caldă și personală a lui Dumnezeu. Și totuși El a spus: „Nu e de ajuns!“

Răspunsul lui Dumnezeu la nevoile bărbatului a fost să creeze femeia (*Geneza 2:18*). Cuvântul ebraic folosit în citatul original înseamnă literalmente „față în față“. Adică Dumnezeu a creat pe cineva cu care bărbatul să poată avea o relație față în față. Acest lucru demonstrează tipul de relație personală profundă, prin care cei doi se contopesc într-o uniune de nedestrămat, care satisface dorințele cele

mai adânci ale inimii umane. Căsătoria a fost răspunsul lui Dumnezeu pentru nevoia cea mai profundă a umanității – uniunea unei vieți cu o alta.

Această uniune trebuie să înglobeze întreaga viață. Nu este pur și simplu o relație fizică. Nici nu înseamnă doar a oferi și a primi sprijin emoțional. Reprezintă mai degrabă unirea totală a două vieți la nivel intelectual, social, spiritual, emoțional și fizic.

Acest tip de uniune nu este posibilă fără *dăruirea* profundă și trainică pe care Dumnezeu și-o dorește de la o căsătorie. Căsătoria nu este un contract prin care relațiile sexuale devin acceptabile. Nu este doar o instituție socială care asigură îngrijirea copiilor. Este mai mult decât o clinică psihologică de la care obținem sprijinul emoțional necesar. Este mai mult decât un mijloc pentru obținerea statutului social sau a siguranței financiare. Scopul final al mariajului nu este atins nici măcar atunci când este un vehicul pentru dragoste și prietenie, oricât de valoroase ar fi acestea.

Scopul suprem al căsătoriei este uniunea a două persoane la cel mai profund nivel posibil și în toate privințele, ceea ce, în schimb, oferă cuplului cel mai mare sentiment de împlinire posibil și, în același timp, slujește cel mai bine planurile lui Dumnezeu în ce privește viețile celor doi.

Scopul suprem al căsătoriei este uniunea a două persoane la cel mai profund nivel posibil și în toate privințele.

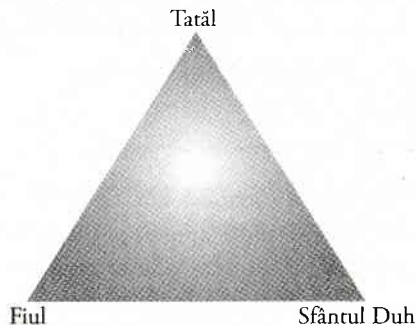

Ce înseamnă să fiți „unul“?

Bineînțeles că simpla căsătorie nu garantează uniunea. Este o diferență între „a fi uniți“ și „uniune“. După cum spunea un bătrân predicator din provincie: „Dacă legi două pisici de coadă și le agăți de un gard, le-ai unit, dar *uniunea* este altă mâncare de pește.“

Poate că cel mai bun exemplu biblic al unei astfel de uniuni e Dumnezeu Însuși. Este interesant faptul că termenul folosit pentru „unul singur“ din *Geneza 2:24*, în care Dumnezeu spune: „De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa, și se vor face *un singur trup*“, este același cu termenul ebraic folosit de Dumnezeu Însuși în *Deuteronom 6:4*, unde citim: „Ascultă, Israele! Domnul Dumnezeuul nostru este *singurul* Domn“ (sublinierea îmi aparține).

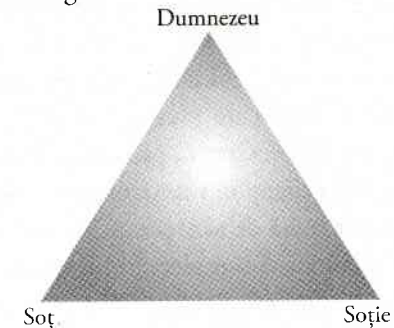
Termenul „unul singur“ se referă la unitatea compusă, spre deosebire de unitatea absolută. Scripturile ni-l relevă pe Dumnezeu ca Tată, Fiul și Duh, într-unul singur totuși. Nu avem trei dumnezei, ci un singur Dumnezeu, trinitar prin natura Sa. Există multe reprezentări ale Treimii și toate ajung să separe elementele la un moment dat, dar îngăduiți-mi să folosesc una foarte răspândită pentru a ilustra câteva dintre implicațiile acestei uniuni.

Putem pune triunghiul pe orice latură, iar denumirile *Tatăl*, *Fiul* și *Sfântul Duh* pot fi mutate în orice poziție. Nu contează, pentru că Dumnezeu este unul singur. Ce nu putem face este să ștergem o latură sau să înlăturăm o denumire. Trebuie să rămână împreună. Dumnezeu este o trinitate și Dumnezeu este unul. Nu putem înțelege pe deplin această afirmație, totuși trebuie să vorbim despre Dumnezeu astfel, întrucât acesta este modul în care El ni S-a revelat. Nu am ști că Dumnezeu este o trinitate dacă El Însuși nu ni s-ar fi arătat ca o trinitate. Nu am ști că Treimea este o unitate dacă Dumnezeu nu ne-ar fi dezvăluit asta.

Dumnezeu este *unitate*. Pe de altă parte, Dumnezeu este *diversitate*. Nu putem spune cu certitudine că nu există distincții în cadrul Treimii. Practic vorbind, Sfântul Duh nu a murit pentru noi pe cruce. Aceasta a fost lucrarea Fiului. Nu Tatăl sălășluiește în noi, credincioșii, ci Sfântul Duh. Membrii Sfintei Treimi au roluri diferite, dar rămân o unitate. Este de neconceput ca membrii Sfintei Treimi să funcționeze vreodată ca entități separate. Din *Geneza 1:26*, unde Dumnezeu spune: „Să facem om după chipul *Nostru*“, până la *Apocalipsa 22:16–21*, vedem că Sfânta Treime acționează împreună ca o unitate compusă.

Ce implicații are această unitate divină pentru căsătorie? Iată un al doilea triunghi:

De această dată, triumphiul nu mai poate fi răsturnat pe o altă latură. Dumnezeu trebuie să rămână apexul căsătoriei creștine. Putem însă schimba între ele denumirile *soțului* și *soției*, pentru că ei sunt meniți să fie unul singur.

În epoca noastră a individualității, „unitatea“ nu este un concept la mare preț. Totuși, uniunea conjugală nu elimină individualitatea. Mai degrabă, este genul de unitate care vă oferă libertatea de a vă exprima propria diversitate, experimentând totodată uniunea completă cu partenerii. Sunteți liberi să fiți tot ce are de gând Dumnezeu să fiți, experimentând totodată tot ceea ce El a plănuțit atunci când v-a unit prin căsătorie. Nu există un adevăr mai eliberator și mai satisfăcător decât acesta.

Fie că abia vă începeți viața conjugală, fie că sunteți veterani ai căsniciei care încearcă să facă față provocărilor, sper că aveți clar în minte țelul căsătoriei – uniunea la cel mai profund nivel posibil și în toate privințele. Deși poate părea doar un vis, dacă depuneți efortul necesar, îl veți transforma în realitate. Vă puteți imagina cum ar fi să atingeți uniunea intelectuală? Uniunea socială? Uniunea spirituală? Uniunea fizică? Nu renunțați. S-ar putea să fiți în pragul unei noi descoperiri.

Veți spune poate: „Dar partenerul meu nu dorește să colaboreze cu mine întru același țel!“ sau „Nu pot reuși de unul singur“. E adevărat, dar fiecare face *ceva* de unul singur. Și acel ceva poate fi folosit de Dumnezeu pentru a stimula schimbarea partenerului. Cred că principiul discutat în capitoul următor este principiul numărul unu pentru fericirea conjugală și starea bună de sănătate. Citiți cu atenție, gândiți-vă bine și nu uitați să completați individual exercițiul de la sfârșitul fiecărui capitol.

E RÂNDUL TĂU (de completat individual)

1. *Analizează-ți bine căsătoria. Înainte de a putea trece la îmbunătățiri, trebuie să ne recunoaștem punctele slabe. Pe o foaie separată, trasează patru coloane paralele cu următoarele titluri:*

Intelectual   Social   Fizic   Spiritual

Sub fiecare dintre aceste titluri, enumeră caracteristicile pe care consideri că le ai în comun cu partenerul de viață. În ce domeniu uniunea voastră dă dovadă de cele mai multe slăbiciuni? Ce ai putea face pentru a stimula dezvoltarea în acest domeniu? Ce vei face?

2. *Sugerează-i perechii tale să completeze o listă similară și să răspundă întrebărilor de mai sus. Atunci când veți avea amândoi un sentiment bun și veți fi deschiși spre dezvoltare, împărtășiți-vă rezultatele și conveniți asupra acțiunilor menite să vă sporească unitatea. Concentrați-vă asupra unui singur aspect pe rând.*
-

CAPITOLUL 2

„De ce nu vor să se schimbe?”

Heather zâmbea când a intrat în biroul meu. Însă, după ce ne-am așezat și am întrebat-o „Azi ce te frământă?”, zâmbetul i s-a șters de pe chip și a început să plângă.

– Nu știu, a spus. Sunt o mulțime de chestii. Mă simt copleșită uneori. E vorba despre căsnicia mea. Se pare că eu și Tyler nu ne mai înțelegem. Ne certăm deseori. În unele zile, îmi vine să renunț.

– Ce motive de ceartă aveți? am întrebat.

– O grămadă, a spus ea. Nu simt că Tyler e dispus să lase de la el. Nu mă ajută prea mult cu bebelușul și nu face aproape nimic în casă. Spune că slujba cea nouă îi răpește toată energia, dar și eu sunt obosită. Sâmbăta pretinde că trebuie să se recupereze după o săptămână întreagă de muncă. Ei bine, poate și mie mi-ar plăcea să mă relaxez, dar nu pot. Cineva trebuie să se ocupe de lucruri. Dacă m-ar ajuta, atunci poate am reuși să avem amândoi puțin timp liber.

După două săptămâni, am stat de vorbă și cu Tyler. L-am întrebat:

„DE CE NU VOR SĂ SE SCHIMBE?”

21

– Cum ai descrie problemele pe care le ai în relația cu Heather?

– E atât de exigentă, a spus. Niciodată nu e suficient ce fac pentru ea. Dacă merg la cumpărături, se plânge că am uitat să cumpăr șampon pentru bebeluși. Nu face decât să se plângă, așa că practic am renunțat să-mi dau silința. În plus, a spus el, aproape că nu mai avem deloc momente intime.

– Vrei să spui sex? l-am întrebat.

– Da. De când s-a născut Emma, lucrurile s-au dus la vale. Nu cred că așa ar trebui să se întâmple într-o căsnicie, dar nu reușesc s-o fac să înțeleagă.

Heather și Tyler au probleme conjugale serioase. Dar fiecare consideră că problema sa este legată de comportamentul celuilalt. Amândoi cred că dacă celălalt s-ar schimba, ar avea o căsnicie reușită.

În fond, amândoi spun același lucru.

– Problema mea e soțul/soția. De fapt, eu sunt o persoană de treabă, dar partenerul meu m-a făcut să mă simt nefericit.

Tiparul este întotdeauna același. Ne punem trăirile în cărca partenerilor, descriindu-ne problemele prin prisma neajunsurilor acestora.

Partenerul nu vrea să se schimbe, prin urmare suntem sortiți nefericirii. Nu e adevărat!
